

Η ΠΕΡΙΠΤΕΤΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΟΥ



(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ΦΟΥ ο υπάλληλος άνοιξε μία πόρτα με την έγγραφη «Ζάμεσον» επάνω, ξανάπε:

—Μήπως θέλετε να μείνω μαζί σας, κ. Χόλμς;
—Όχι, Βάρθουκι. Θα εξετάσω λεπτομερώς το πτώμα και θ' άργήσω. ά πάτησε ο άστυνομικός.

—Ότε θ' άνέσω άπάνω. "Όταν τελειώσετε, με διαδοποιείτε μ' αυτό το ηλεκτρικό κουδούνι.

"Όταν έμεινε μόνος του ο Σέρλοκ Χόλμς άρχισε να εξετάζει με προσοχή το πτώμα.

—"Α! άφησε μία μισοπνιγμένη φωνή άέσασα. Νά μία μικρή πλήγη ά πάνω στο μέτωπο. Δέν είναι διάλοιο βεβαιία. Είναι η πλήγη που άνοιξε μόνος του ο κατεργάρης αυτός για να πιστέψη ή άστυνομία ότι ο κλέφτης της διαθήκης άσπειραθήκανε να τον δολοφονήσουν.

Και ψηλαφώντας το κεφάλι του πτώματος, έξακολούθησε να μονολογή:

—Μάλιστα, στο κρανίο άπάνω φαίνονται τά ίχνη χτυπημάτων, με κάποιο κοπτερό εργαλείο. Το γεγονός αυτό είναι μία εδιάφευστη μαρτυρία. Μάς βεβαιώνει ότι ο Ζάμεσον μάλωσε με τους συνενόχους του, μετά την κλοπή της διαθήκης, και μάλιστα ότι πιάστηκε στα χέρια με τόν Μαορί.

Κι' άφου έμαζε τίς τόσες του πτώματος ο άστυνομικός και δέν βρήκε τίποτε, ανέχισε:

—Τά ρούχα αυτά είναι όλοκαινούργια. Τα ρούχα του τα παλιά τ' άφησε ο ίδιος στις άχθες του Τάμει, για να παραπλοήση την άστυνομία. "Ηθελε μ' αυτή να δείξει ότι δέν ήταν συνένος στην κλοπή κι' ότι οι κακοέργους τόν έδολοφόνησαν έπειδή τάχα φοβόντουσαν μήν δώσει στοιχειά διαφωτιστικά στην άστυνομία. Τά καινούργια ρούχα, τά όποια ο Ζάμεσον άγόρασε μετά την κλοπή, αυτό λένε. Πιστοποιούν άκόμα, ότι οι κακοέργους τόν έδολοφόνησαν πολύ άργότερα. "Όταν βρήκαν ίσως το θησαυρό του δουλεμπόρου και δέν ήθελαν να δώσουν στον Ζάμεσον το μεριδί που τους ζήτησε, ή...

"Άλλ', ο Χόλμς Χόλμς δέν άποτέλειωσε τη φράση του. "Έμεινε άεσφασ άφανος, με μάτια όρθάνοιχτα και προσηλωμένα άπάνω στον λαιμό του πτώματος. Δεξιά κι' άριστερά άπ' το λαρύγγι του νεκρού διακρινόντουσαν δύο μελανία σημάδια.

—Τόν δυστυχισμένο!... έππε σε λίγο. Τόν στραγγαλίσανε!... Και ψηλαφώντας την τραχεία άρτηρία και τόν λαρύγγα, ανέχισε:

—Αυτό είναι παραξένο!... Πολύ παραξένο!... "Άλλά για σάσου!... "Εξηγείται μου φαίνεται το πράγμα. Τόν έπνιξαν για να τόν έμποδίσουν να καταπιή κάτι!... Το λαρύγγι του μάλιστα είναι καταστραμμένο.

Κι' άφου άνοιξε με μεγάλη δυσκολία το στόμα του πτώματος και το φώτισε με το ηλεκτρικό του φανάρι, μουρμούρισε:

—Βέβαια, δέν γελάστηκα... Νά που κάτι άσπρίζει στο άσθος του στόματος. Θάνα άναμφιθώλος κάποιο χαρτί!...

"Ο Χόλμς έβγαλε άμέσως από μία τσέπη του ένα κουτί, μεσα στο όποιο ύπτηχαν κάθε είδους εργαλεία, από το βελόνι ως το θιβολόγο και το σφυρί.

Πήρε μέσα άπ' το κουτί μία λαβίδα, την έχωσε μέσα στο στόμα του πτώματος και σε λίγο έβγαλε μέσα άπ' το λαρύγγι του ένα μισοφαγωμένο χαρτάκι.

—Γιά να ίδουμε τί γράφει αυτό το άπομεινάρι του έγγραφου, που ήθελες να το καταπιή όλόκληρο ο Ζάμεσον, ψιθύρισε ο Σέρλοκ Χόλμς.

Και στο φως του φασινοτί του κατώρθωσε να διαβάσει τά μισοφαγωμένα γράμματα:

«"Η... ρη μου έπίσης γνω... το... θινόν... φειόν το... μα του Τζιάκομο... λλι. "Η... τάρα μ... να πέση επάν... σ' εκείνον π... θά... ρτάζει άπ... αυτήν. Φιρμόν»

—Αυτές ή λίγες γραμμές είναι σπουδαιότερες! έππε ο διάσημος άστυνομικός, άφου διάβασε το χαρτάκι. Δείχνουν ότι ο Ζάμεσον, με κίνδυνο να τόν πνέξουν οι άσπλαγχοι σύντροφοί του.

κατάπιε το χαρτί για να μην τους το παραδώσει. Και το χαρτί αυτό είναι άσφαλώς ένα άπομεινάρι της διαθήκης του Φιρμόν. Είναι μάλιστα άπ' το μέρος εκείνο, στο όποιο ο Φιρμόν μιλάει για την κρύπτη του θησαυρού.

Κατόπιν, άφου ο Χόλμς δίπλωσε προσεχτικά το ύφρο και κουρελιασμένο εκείνο χαρτάκι και τβόαλε μέσα στο πορτοφόλι του, χτύπησε το κουδούνι που του είχε δείξει ο υπάλληλος του νεκροτομείου.

—Βάρθουκι, έππε ο άστυνομικός στον υπάλληλο που κατέθηκε άμέσως κάτω, να πής στους γιατρούς που θά κάνουν νεκρομεία στο πτώμα του Ζάμεσον, να κρατήσουν όλα τά χαρτάκια που είναι ένδεχόμενα να θρούν μέσα στο στομάχι και στον οισοσάφου του. Φέρτα μου στο σπίτι και θά πληρωθής καλά.

—Μάλιστα, κ. Χόλμς, άποκρίθηκε προθυμότατα ο υπάλληλος, και πήγε να κλειδώσει την πόρτα της στοάς, στην όποια φυλαγότανε το πτώμα.

—Φεύγω! του φώναξε τότε ο Σέρλοκ Χόλμς.

Κι' άνεβαίνοντας θιαστικός τη σκάλα, ξαναφώναξε:

—Βάρθουκι, σε περιμένω!

Μόλις γύρισε στο σπίτι του * * * άκούρατος άστυνομικός, κλειστηκε μέσα στο εργαστήριό του κι' άρχισε να εργάζεται. Σε λίγην ώρα κρατώντας το χαρτί ποδχε βρή στο άσθος του στόματος του πτώματος του Ζάμεσον, συμπληρωμένο πειά μουρμούριζε κατασπυγκινημένος:

—Καλά το είχα σκεφθί!...

Κι' άρχισε πειά να διαβάσει με σχετική εύκολία.

«"Η κόρη μου επίσης γνωρίζει το άληθινόν νεκροταφειόν. Είναι το μνήμα του Τζιάκομο Δαμπέλλι. "Η κατάρια να τον τάσει επάνω σ' εκείνον που θ' άρπάξει το θησαυρό άπ' αυτήν. Φιρμόν»

"Άφησε κατόπιν το χαρτί άπάνω στο τριπέζι και ψιθύρισε με φωνή που έτρεμε από συγκίνηση:

—Ο Τζιάκομο Δαμπέλλι είναι ο γνωστός γλύπτης που κατασκευάζει μνημεία μαρμάρινα...

"Άλλ' άμέσως στάθηκε άνήσυχος κι' άναρωτήθηκε:

—Μά γιατί τάχα ο Φιρμόν μιλάει μόνον για ένα μνημείο του Τζιάκομο, άφου αυτός έχει κάνει πολλά;

Και θυβιθιτικε σε θθαειά συλλογή.

—"Α!... άφησε μία χαρούμενη φωνή σε λίγο, το βρήκα! "Όταν ο Φιρμόν ανέταξε την διαθήκη του δέν ύπήρχε παρά μόνο ένα μνημείο του Τζιάκομο. Και το εύτοχημα είναι που ή Ζαίρα θά το θυμάται. "Άλλά γιατί ή λέξεις «μνημείο» και «νεκροταφείο» μου θυμίζουν το όνομα του άστυνομικού Ουίλσον;... Γιατί;

"Άεσφασ όμως, σηκώθηκε όρθιος, άφίνοντας μία θριαμβευτική κραυγή.

—Το βρήκα κι' αυτό!... "Ω, διάβολε, πήγε να σταματήσει το μυαλό μου!... "Ο Ουίλσον μου έππε σήμερα, ότι μερικοί κακοποιοί καταστρέψανε την περασμένη νύχτα δυο μαρμάρινα μνημεία. Αυτό είναι: "Η μία ύπόθεσι σχετίζεται με την άλλη. Τά μνημεία τά καταστρέψανε οι δολοφόνι του Ζάμεσον. Ξέρουν ότι ο θησαυρός είναι κρυμμένος σ' ένα άπ' τά μνημεία του νεκροταφείου του Ουεστμίνστερ, άλλ' όχι σε ποιο ακριβώς. "Ο Ζάμεσον άρνιότανε να δώσει στους συνενόχους του την διαθήκη.

"Εκείνοι τόν πασακολούθησαν και τόν στραγγαλίωσαν στο νεκροταφείο μέσα. Ναι, ναι, αυτό είναι! Είμαι σίγουρος πως δέν γελιέμαι. "Απόψε, μάλιστα, είναι σίγουρο, ότι ο Μαορί με το σύντροφό του θά ξαναπαίανε αυτό νεκροταφείο για να επαναλάβουν το έργο τους. Θα πάω κι' έγώ. Προηγούμενος όμως πρέπει να ρωτήσω την Ζαίρα να μου πη σε ποιο μνημείο είναι κρυμμένος ο θησαυρός.

Μόλις όμως προχώρησε προς την πόρτα, την είδε ν' άνοιγη άπτότομα. Την είδε άνοιξει ο βοηθός του Χάρρυ, ο όποιος έρωμε μέσα σαν κεραυνός.

—"Α! ήρθες άπάνω στην ώρα! του φώναξε ο Χόλμς. Βρήκα τα ίχνη του Μαορί. "Απόψε θά με βοηθήσης να τόν πιάσω!

—"Όστε θά προλάβουμε τόν Ουίλσον! φώναξε γεμάτος χαρά ο βοηθός του Σέρλοκ Χόλμς.

(Άκολουθεί)